

del Govern de Suècia el 27 de juny de 1986, la notificació següent:

"En aplicació de l'article 18 del Conveni, una notificació notificant la retirada o modificació de les notificacions dipositades amb l'instrument de ratificació el 13 de juliol de 1962, com segueix:

1. Es retira la notificació relativa a l'article 6, apartat 2.

2. La notificació segons l'article 16, apartat 1, lletra a) (II) segons la qual Suècia aplicarà l'article 12 només amb relació a la radiodifusió es redueix en el seu abast en el sentit que Suècia aplicarà l'article 12 a les emissions i a les comunicacions al públic que es duguin a terme amb finalitats comercials.

3. Es retira la notificació relativa a l'article 17 pel que fa referència a la reproducció de fonogrames. Suècia, a partir de l'1 de juliol de 1986, donarà protecció, segons l'article 10 del Conveni a tots els fonogrames.

Les retirades i modificacions van esdevenir efectives l'1 de juliol de 1986."

Posteriorment, l'1 de desembre de 1995, el secretari general va rebre del Govern de Suècia, la notificació següent:

En aplicació de l'article 18 del Conveni, Suècia retira o modifica les notificacions dipositades amb l'instrument de ratificació el 13 de juliol de 1962, com segueix:

1. Es retira, amb efecte immediat, la notificació segons l'article 16, apartat 1) lletra a) (II), modificada per la notificació del 26 de juny de 1986, amb l'efecte que Suècia aplicarà l'article 12 només a les emissions i a aquelles comunicacions al públic que es duguin a terme amb propòsits comercials.

2. Es retira, amb efecte immediat, la notificació segons l'article 16, apartat 1), lletra b) amb l'efecte que Suècia aplicarà l'article 13, lletra d) només a la comunicació al públic d'emissions de televisió en un cinema o en un lloc similar."

6. Les aplicacions territorials es van fer amb subjecció a les mateixes declaracions que les fetes en nom del Regne Unit en el moment de la ratificació del Conveni.

Proposta

d'aprovació de l'adhesió al Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques del 9 de setembre de 1886, completat a París el 4 de maig de 1896, revisat a Berlín el 13 de novembre de 1908, completat a Berna el 20 de març de 1914, revisat a Roma el 2 de juny de 1928, a Brussel·les el 26 de juny de 1948, a Estocolm el 14 de juliol de 1967, i a París el 24 de juliol de 1971 i esmenat el 28 de setembre de 1979

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 23 d'octubre del 2003 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques del 9 de setembre de 1886, completat a París el 4 de maig de 1896, revisat a Berlín el 13 de novembre de 1908, completat a Berna el 20 de març de 1914, revisat a Roma el 2 de juny de 1928, a Brussel·les el 26 de juny de 1948, a Estocolm el 14 de juliol de 1967, i a París el 24 de juliol de 1971 i esmenat el 28 de setembre de 1979

El Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques se signà el 9 de setembre de 1886. La Unió de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques està formada pels estats als quals s'aplica aquest Conveni, i al 15 d'abril del 2003 en formen part 150 estats. L'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (OMPI) administra el Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques, i el Principat d'Andorra és membre de l'OMPI des del 28 d'octubre del 1994.

L'objectiu principal que motivà la creació del Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques fou que tots els autors d'obres publi-

cades en els estats membres de la Unió de Berna, amb independència de la seva nacionalitat, havién de ser tractats sense discriminació sota la llei nacional d'un estat membre, i sense estar subjectes al compliment de cap obligació formal. El Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques es basa en el tracte nacional i en l'establiment d'uns mínims de protecció.

La protecció de les obres literàries i artístiques "comprèn totes les produccions de l'àmbit literari, científic i artístic, sigui quina sigui la manera o la forma d'expressió, com ara els llibres, els opuscles i altres escrits; les conferències, les al·locucions, els sermons i altres obres de la mateixa naturalesa; les obres dramàtiques o dramaticomusicals; les obres coreogràfiques i les pantomimes; les composicions musicals amb lletra o sense; les obres cinematogràfiques, a les quals són assimilades obres expressades amb un procediment anàleg a la cinematografia; les obres de dibuix, de pintura, d'arquitectura, d'escultura, de gravat i de litografia; les obres fotogràfiques, a les quals són assimilades obres expressades amb un procediment anàleg a la fotografia; les obres de les arts aplicades; les il·lustracions, els mapes, els plànols, els croquis i les obres tridimensionals relatives a la geografia, a la topografia, a l'arquitectura o a les ciències".

Vist que el Consell General va aprovar l'any 1999 la Llei sobre drets d'autor i drets veïns, les disposicions de la qual compleixen les proteccions mínimes requerides segons el Conveni de Berna per a la protecció d'obres literàries i artístiques; i vist que les disposicions d'aquesta llei són aplicables a obres que han d'estar protegides en virtut o en compliment d'acords internacionals sobre la matèria en els quals el Principat d'Andorra sigui part;

Vist que des dels anys 50 el Principat d'Andorra és membre del Conveni universal de drets d'autor (Universal Copyright Convention), administrat per la UNESCO, la base del qual és atorgar el tracte nacional i uns mínims de protecció, és a dir, que els països membres d'aquest Conveni han d'acordar a les obres estrangeres la mateixa protecció atorgada als seus nacionals i que aquesta pro-

tecció ha de complir els mínims establerts segons el Conveni;

Vist que en l'actualitat el Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques s'ha imposat al Conveni universal de drets d'autor com a conveni de referència, del qual formen part la majoria de països del món;

Atès que els autors andorrans necessiten tenir una protecció global dels seus drets d'autor i drets veïns per permetre un desenvolupament de la seva activitat econòmica i creativa fora del Principat d'Andorra;

Atès que l'objectiu principal del Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques és fixar uns mínims en la protecció d'aquests drets i establir un mecanisme de reciprocitat per estendre la protecció més enllà de les limitacions territorials mitjançant el tracte nacional;

Atès que amb l'adhesió a aquest Conveni el Principat d'Andorra aconsegueix un tracte de reciprocitat en la protecció dels drets d'autor que s'estén a més països que la protecció que s'obté a través del Conveni universal de drets d'autor;

Atès que l'adhesió a aquest Conveni obre les portes a l'establiment al Principat d'Andorra d'activitats creatives d'àmbit global, entre d'altres, de producció de multimèdia, de producció fonogràfica, de producció de programes d'ordinador, de produccions cinematogràfiques, de produccions teatrals, d'emissores de programes multimèdia, d'editorials de disseny, d'editorials d'obres literàries, i de creació literària i artística en general;

S'aprova

L'adhesió al Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques del 9 de setembre de 1886, completat a París el 4 de maig de 1896, revisat a Berlín el 13 de novembre de 1908, completat a Berna el 20 de març de 1914, revisat a Roma el 2 de juny de 1928, a Brussel·les el 26 de juny de 1948, a Estocolm el 14 de juliol de 1967, i a París el 24 de juliol de 1971, i esmenat el 28 de setembre de 1979.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor

d'aquest Conveni per al Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 23 d'octubre del 2003

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques del 9 de setembre de 1886, completat a París el 4 de maig de 1896, revisat a Berlín el 13 de novembre de 1908, completat a Berna el 20 de març de 1914, revisat a Roma el 2 de juny de 1928, a Brussel·les el 26 de juny de 1948, a Estocolm el 14 de juliol de 1967, i a París el 24 de juliol de 1971, i esmenat el 28 de setembre de 1979

Els països de la Unió, animats pel desig de protegir d'una manera com més eficaç i uniforme millor els drets dels autors sobre les seves obres literàries i artístiques, reconeixent la importància dels treballs de la Conferència de revisió celebrada a Estocolm el 1967, han resolt revisar l'acta adoptada per la Conferència d'Estocolm, però sense modificar-ne els articles de l'1 al 20 i del 22 al 26.

En conseqüència, els plenipotenciaris sotasignats, després que els seus plens poders hagin estat reconeguts i acceptats

en bona i deguda forma, acorden el que segueix:

Article 1

Els països als quals s'aplica aquest Conveni constitueixen una Unió per a la protecció dels drets dels autors sobre les seves obres literàries i artístiques.

Article 2

1) L'expressió "obres literàries i artístiques" comprèn totes les produccions de l'àmbit literari, científic i artístic, sigui quina sigui la manera o la forma d'expressió, com ara els llibres, els opuscles i altres escrits; les conferències, les al·locucions, els sermons i altres obres de la mateixa naturalesa; les obres dramàtiques o dramaticomusicals; les obres coreogràfiques i les pantomimes; les composicions musicals amb lletra o sense; les obres cinematogràfiques, a les quals són assimilades obres expressades amb un procediment anàleg a la cinematografia; les obres de dibuix, de pintura, d'arquitectura, d'escultura, de gravat i de litografia; les obres fotogràfiques, a les quals són assimilades obres expressades amb un procediment anàleg a la fotografia; les obres de les arts aplicades; les il·lustracions, els mapes, els plànols, els croquis i les obres tridimensionals relatives a la geografia, a la topografia, a l'arquitectura o a les ciències.

2) En tot cas es reserva a les legislacions dels països de la Unió la facultat d'establir que les obres literàries i artístiques o alguns dels seus gèneres no seran protegits mentre no hagin estat fixats en algun suport material.

3) Es protegeixen com a obres originals, sense perjudici dels drets d'autor de l'obra original, les traduccions, les adaptacions, els arranjaments de música i altres transformacions d'una obra literària o artística.

4) Es reserva a les legislacions dels països de la Unió la facultat de determinar la protecció que cal concedir als textos oficials de caràcter legislatiu, administratiu o judicial, com també a les traduccions oficials d'aquests textos.

5) Les compilacions d'obres literàries o artístiques com ara les enciclopèdies i les antologies que, per la selecció o la disposició dels seus continguts, constitueixen creacions intel·lectuals, són protegides

com a tals, sense perjudici dels drets d'autor en cadascuna de les obres que formen part d'aquestes compilacions.

6) Les obres esmentades en aquest article gaudeixen de protecció en tots els països de la Unió. Aquesta protecció s'exerceix en benefici de l'autor i dels seus drethavents.

7) Tenint en compte les disposicions de l'article 7.4) d'aquest Conveni, es reserva a les legislacions dels països de la Unió la facultat de determinar l'extensió de l'aplicació de les seves lleis a les obres de les arts aplicades i als dibuixos i models industrials, com també les condicions en les quals es protegeixen aquestes obres, dibuixos i models. Per a les obres protegides únicament com a dibuixos i models en el país d'origen, només pot ser reclamada en un altre país de la Unió la protecció especial concedida en aquest país als dibuixos i models; tanmateix, si en aquest país no es concedeix aquesta protecció especial, aquestes obres són protegides com a obres artístiques.

8) La protecció d'aquest Conveni no s'aplica a les notícies del dia ni als fets diversos que tenen un mer caràcter d'informació de premsa.

Article 2 bis

1) Es reserva a les legislacions dels països de la Unió la facultat d'excloure de la protecció establerta en l'article anterior, totalment o en part, els discursos polítics i els discursos pronunciats en els procediments judicials.

2) Es reserva igualment a les legislacions dels països de la Unió la facultat d'establir les condicions en les quals les conferències, les al·locucions i altres obres de la mateixa naturalesa, pronunciades en públic, poden ser reproduïdes per la premsa, radiodifoses, transmeses per fil al públic i ser objecte de comunicació pública en virtut del que preveu l'article 11bis.1) d'aquest Conveni, quan aquesta utilització estigui justificada per una finalitat informativa.

3) En qualsevol cas, l'autor gaudeix del dret exclusiu de reunir en una compilació les obres esmentades en els apartats anteriors.

Article 3

1) Estan protegits en virtut d'aquest Conveni:

a) els autors que són nacionals d'un dels països de la Unió, per a les seves obres, publicades o no;

b) els autors que no són nacionals d'un dels països de la Unió, per a les obres que publiquen per primera vegada en un d'aquests països o, simultàniament, en un país aliè a la Unió i en un país de la Unió.

2) Els autors que no són nacionals d'un dels països de la Unió però que tenen la residència habitual en un d'aquests països, s'equiparen als autors nacionals d'aquest país pel que fa a l'aplicació d'aquest Conveni.

3) Per "obres publicades" s'entén les obres editades amb el consentiment dels seus autors, sigui quin sigui el procediment d'elaboració dels exemplars, sempre que la posada a disposició d'aquests exemplars hagi estat satisfactòria per als requisits raonables del públic, tenint en compte la naturalesa de l'obra. No constitueixen una publicació la representació d'una obra dramàtica, dramaticomusical o cinematogràfica, l'execució d'una obra musical, la lectura pública d'una obra literària, la transmissió per fil o la radiodifusió de les obres literàries o artístiques, l'exposició d'una obra d'art i la construcció d'una obra arquitectònica.

4) Es considera com a publicada simultàniament en diversos països tota obra que s'ha publicat en dos o diversos països dins els trenta dies següents a la seva primera publicació.

Article 4

La protecció d'aquest Conveni s'aplica, encara que no s'acompleixin les condicions de l'article 3:

a) als autors de les obres cinematogràfiques el productor de les quals té la seva seu o la seva residència habitual en un dels països de la Unió;

b) als autors de les obres arquitectòniques edificades en un país de la Unió o d'altres obres artístiques que formen part d'un immoble o d'una altra estructura situats en un país de la Unió.

Article 5

1) Els autors gaudeixen, pel que fa a les obres protegides en virtut d'aquest Conveni, en els països de la Unió altres que el país d'origen, dels drets que les lleis respectives atorguen en l'actualitat o atorguin més endavant als seus nacionals com també dels drets especialment establerts per aquest Conveni.

2) La possessió i l'exercici d'aquests drets no estan sotmesos a cap formalitat; són independents de l'existència de protecció en el país d'origen de l'obra. Per consegüent, fora de les disposicions d'aquest Conveni, l'extensió de la protecció, com també els recursos de què disposa l'autor per salvaguardar els seus drets es regulen exclusivament per la legislació del país on es reclama la protecció.

3) La protecció en el país d'origen es regula per la legislació nacional. Tanmateix, quan l'autor no és un nacional del país d'origen de l'obra per la qual està protegit en virtut d'aquest Conveni, gaudeix en aquest país dels mateixos drets que els autors nacionals.

4) Es considera com a país d'origen:

a) per a les obres publicades per primera vegada en un país de la Unió, aquest país; si es tracta d'obres publicades simultàniament en diversos països de la Unió que estableixen terminis de protecció diferents, el país que tingui la legislació que atorgui el termini de protecció més curt;

b) per a les obres publicades simultàniament en un país aliè a la Unió i en un país de la Unió, aquest darrer país;

c) per a les obres no publicades o per a les obres publicades per primera vegada en un país aliè a la Unió, sense publicació simultània en un país de la Unió, el país de la Unió del qual l'autor és nacional; tanmateix,

i) si es tracta d'obres cinematogràfiques el productor de les quals té la seva seu o la residència habitual en un país de la Unió, el país d'origen serà aquest país, i

ii) si es tracta d'obres arquitectòniques edificades en un país de la Unió o d'altres obres artístiques que formen part d'un immoble o d'una

estructura situats en un país de la Unió, el país d'origen serà aquest país.

Article 6

1) Si un país aliè a la Unió no protegeix de manera adequada les obres d'autors nacionals d'un dels països de la Unió, aquest darrer país pot restringir la protecció de les obres dels autors de les quals, en el moment de la primera publicació d'aquestes obres, són nacionals de l'altre país i no tenen la seva residència habitual en un dels països de la Unió. Si el país on es fa la primera publicació utilitza aquest dret, als altres països de la Unió no se'ls podrà exigir que atorguin, respecte de les obres sotmeses a un tractament especial, una protecció més àmplia que aquella atorgada en el país de la primera publicació.

2) Cap restricció, establerta en virtut de l'apartat anterior, no pot perjudicar els drets que un autor pot haver adquirit sobre una obra publicada en un país de la Unió abans de l'entrada en vigor d'aquesta restricció.

3) Els països de la Unió que, de conformitat amb aquest article, restringeixen els drets dels autors, ho han de notificar al director general de l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (en endavant "director general") per mitjà d'una declaració escrita on s'indiquin els països en els quals es restringeix la protecció i les restriccions a les quals estan sotmesos els drets dels autors nacionals d'aquests països. El director general comunica immediatament aquesta declaració a tots els països de la Unió.

Article 6 bis

1) Independentment dels drets econòmics de l'autor, i fins i tot després de la cessió d'aquests drets, l'autor conserva el dret de reivindicar l'autoria de l'obra i d'oposar-se a tota deformació, mutilació o altra modificació d'aquesta o a tota altra acció menystinguda en relació amb l'obra esmentada, que puguin perjudicar el seu honor o la seva reputació.

2) Els drets concedits a l'autor en virtut de l'apartat anterior es mantenen després de la seva mort, almenys fins a l'extinció dels drets econòmics, i podran

ser exercits per les persones o les institucions a les quals la legislació nacional del país on es reclama la protecció reconeix aquest dret. Tanmateix, els països en els quals la legislació en vigor, en el moment de la ratificació d'aquesta acta o de la seva adhesió, no conté cap disposició que garanteixi la protecció de tots els drets establerts en l'apartat anterior després de la mort de l'autor, poden determinar que alguns d'aquests drets no es mantinguin després de la mort de l'autor.

3) Els mitjans de reparació per a la salvaguarda dels drets concedits per aquest article es regeixen per la legislació del país on es reclama la protecció.

Article 7

El termini de protecció concedit per aquest Conveni comprèn la vida de l'autor i cinquanta anys després de la seva mort.

2) Tanmateix, per a les obres cinematogràfiques, els països de la Unió poden determinar que el termini de protecció expiri cinquanta anys després que l'obra s'hagi fet lícitament accessible al públic amb el consentiment de l'autor o, si aquest fet no es produeix en els cinquanta anys a comptar de la realització de l'obra, cinquanta anys després de la seva realització.

3) Per a les obres anònimes o pseudònimes, el termini de protecció concedit per aquest Conveni expira cinquanta anys després que s'hagi fet lícitament accessible al públic. Tanmateix, si el pseudònim emprat per l'autor no deixa cap dubte sobre la seva identitat, el termini de protecció és el que estableix l'apartat 1). Si l'autor d'una obra anònima o pseudònima revela la seva identitat en el període abans esmentat, el termini de protecció aplicable és el que estableix l'apartat 1). Els països de la Unió no estan obligats a protegir les obres anònimes o pseudònimes respecte de les quals es pot presumir raonablement que l'autor és mort des de fa cinquanta anys.

4) Es reserva a les legislacions dels països de la Unió la facultat de determinar el termini de protecció de les obres fotogràfiques i de les arts aplicades per tal com estan protegides com a obres artístiques; tanmateix, aquest termini no

podrà ser inferior a un període de vint-i-cinc anys a comptar de la realització de l'obra.

5) El termini de protecció subsegüent a la mort de l'autor i els terminis establerts en els apartats 2), 3) i 4) comencen a comptar a partir de la mort o del fet a què fan referència aquests apartats, però es considera que aquests terminis comencen sempre el primer de gener de l'any que segueixi a la mort o a aquell fet.

6) Els països de la Unió poden concedir un termini de protecció superior als establerts en els apartats anteriors.

7) Els països de la Unió vinculats per l'Acta de Roma d'aquest Conveni que concedeixen, en la seva legislació nacional en vigor en el moment de la signatura d'aquesta acta, uns terminis de protecció inferiors als establerts en els apartats anteriors, tenen la facultat de mantenir-los quan ratifiquen o s'adhereixen a aquesta acta.

8) En tots els casos, el termini es regeix per la llei del país on es reclama la protecció; tanmateix, tret que la legislació d'aquest país disposi altrament, el termini no excedirà el termini fixat en el país d'origen de l'obra.

Article 7 bis

Les disposicions de l'article anterior són també aplicables a les obres de co-autoria, sempre que els terminis consecutius a la mort de l'autor es calculin a partir de la mort del darrer autor supervivent.

Article 8

Els autors d'obres literàries i artístiques protegides per aquest Conveni gaudeixen del dret exclusiu de fer o d'autoritzar la traducció de les seves obres durant tot el termini de protecció dels seus drets sobre l'obra original.

Article 9

1) Els autors d'obres literàries i artístiques protegides per aquest Conveni gaudeixen del dret exclusiu d'autoritzar la reproducció d'aquestes obres de la manera i en la forma que sigui.

2) Es reserva a les legislacions dels països de la Unió la facultat de permetre la reproducció d'aquestes obres en determinats casos especials, sempre que

aquesta reproducció no entri en conflicte amb l'explotació normal de l'obra ni ocasioni un perjudici injustificat als interessos legítims de l'autor.

3) Tot enregistrament sonor o visual és considerat com una reproducció en el sentit d'aquest Conveni.

Article 10

1) Són lícites les citacions tretes d'una obra que ja es troba lícitament accessible al públic, amb la condició que es facin conforme als usos honrats i que la seva extensió no excedeixi els límits que en justifiquen el propòsit, incloses les citacions d'articles periodístics i reculls periòdics en forma de revistes de premsa.

2) Es reserva a les legislacions dels països de la Unió i als acords especials existents o que puguin concloure entre ells, la facultat de permetre la utilització, en l'extensió que en justifica el propòsit, d'obres literàries o artístiques per a la il·lustració de publicacions, emissions de radiodifusió o enregistraments sonors o visuals destinats a l'ensenyament, a condició que aquesta utilització sigui conforme als usos honrats.

3) Quan s'utilitzen obres de conformitat amb els apartats anteriors d'aquest article, s'ha de fer menció de la font i del nom de l'autor, si aquest nom figura en la font.

Article 10 bis

1) Es reserva a les legislacions dels països de la Unió la facultat de permetre la reproducció per la premsa, la radiodifusió o la transmissió per fil al públic d'articles de l'actualitat econòmica, política o religiosa publicats en diaris o publicacions periòdiques, o bé obres radiodifoses que tinguin el mateix caràcter, en els casos en què la reproducció, la radiodifusió o la transmissió no s'hagin reservat expressament. No obstant això, sempre s'ha d'indicar clarament la font; les conseqüències jurídiques per l'incompliment d'aquesta obligació són determinades per la legislació del país on es reclama la protecció.

2) Es reserva també a les legislacions dels països de la Unió la facultat d'establir les condicions en què, amb el propòsit d'informar sobre esdeveniments d'actualitat mitjançant la fotografia, la cinematografia, la radiodifusió o la

transmissió per fil al públic, puguin ser reproduïdes i fetes accessibles al públic, en la mesura que ho justifica el propòsit informatiu, les obres literàries o artístiques que hagin de ser vistes o escoltades durant l'esdeveniment.

Article 11

1) Els autors d'obres dramàtiques, dramaticomusicals i musicals gaudeixen del dret exclusiu d'autoritzar:

- i) la representació o execució pública de les seves obres, incloent-hi la representació o execució pública per tots els mitjans o procediments;
- ii) tota comunicació pública de la representació o execució de les seves obres.

2) Els autors d'obres dramàtiques o dramaticomusicals gaudeixen, durant tot el termini de protecció dels seus drets sobre les obres originals, dels mateixos drets respecte de les traduccions d'aquestes obres.

Article 11 bis

1) Els autors d'obres literàries i artístiques gaudeixen del dret exclusiu d'autoritzar:

- i) la radiodifusió de les seves obres o la comunicació pública d'aquestes per qualsevol altre mitjà de difusió sense fil, de signes, sons o imatges;
- ii) tota comunicació pública, per fil o sense fil, de l'obra radiodifosa, quan aquesta comunicació la faci un altre organisme que el d'origen;
- iii) la comunicació pública mitjançant altaveu o mitjançant qualsevol altre instrument anàleg que transmeti per signes, sons o imatges, l'obra radiodifosa.

2) Correspon a les legislacions dels països de la Unió establir les condicions per a l'exercici dels drets a què fa referència l'apartat 1) anterior. Aquestes condicions, però, només seran aplicables en els països on han estat establertes. No podran en cap cas perjudicar els drets morals de l'autor, ni el dret que li correspongui d'obtenir una remuneració equitativa que, a falta d'acord, fixa l'autoritat competent.

3) Llevat d'una estipulació en sentit contrari, una autorització concedida de conformitat amb l'apartat 1) d'aquest ar-

ticle no implica l'autorització per enregistrar, mitjançant instruments que serveixen per a la fixació de sons o imatges, l'obra radiodifosa. No obstant això, queda reservat a les legislacions dels països de la Unió establir el règim dels enregistraments efímers realitzats per un organisme de radiodifusió pels seus propis mitjans i per a les seves emissions. Aquestes legislacions podran autoritzar la conservació d'aquests enregistraments en arxius oficials per raó del seu caràcter excepcional de documentació.

Article 11 ter

1) Els autors d'obres literàries gaudeixen del dret exclusiu d'autoritzar:

- i) la recitació pública de les seves obres, incloent-hi la recitació pública per a tots els mitjans o procediments;
- ii) tota comunicació pública de la recitació de les seves obres.

2) Els autors d'obres literàries gaudeixen, durant tot el termini dels seus drets sobre les obres originals, dels mateixos drets respecte de les traduccions d'aquestes obres.

Article 12

Els autors d'obres literàries o artístiques gaudeixen del dret exclusiu d'autoritzar les adaptacions, arranjaments i altres transformacions de les seves obres.

Article 13

1) Cada país de la Unió pot imposar-se per a ell mateix unes reserves i condicions pel que fa al dret exclusiu concedit a l'autor d'una obra musical i a l'autor d'una lletra, l'enregistrament de la qual, conjuntament amb l'obra musical, ja hagi estat autoritzat per aquest últim, per autoritzar l'enregistrament sonor d'aquesta obra musical, conjuntament amb la seva lletra, si s'escau; totes aquestes reserves i condicions, però, només són d'aplicació en els països que les hagin imposat i, en cap cas, no perjudiquen els drets d'aquests autors a obtenir una remuneració equitativa que, a falta d'acord, fixa l'autoritat competent.

2) Els enregistraments d'obres musicals que hagin estat fets en un país de la Unió de conformitat amb l'article 13.3) dels convenis signats a Roma el 2 de juny

de 1928 i a Brussel·les el 26 de juny de 1948, poden ser objecte de reproducció en aquest país sense el consentiment de l'autor de l'obra musical, fins a l'expiració d'un període de dos anys a partir de la data en què aquest país queda obligat per aquesta acta.

3) Els enregistraments fets en virtut dels apartats 1) i 2) d'aquest article i importats, sense l'autorització de les parts interessades, a un país on aquests enregistraments no siguin lícits, hi poden ser objecte de comís.

Article 14

1) Els autors d'obres literàries o artístiques tenen el dret exclusiu d'autoritzar:

- i) l'adaptació i la reproducció cinematogràfiques d'aquestes obres i la distribució de les obres així adaptades o reproduïdes;
- ii) la representació o execució pública i la transmissió per fil al públic de les obres així adaptades o reproduïdes.

2) L'adaptació, sota qualsevol altra forma artística, de les realitzacions cinematogràfiques derivades d'obres literàries o artístiques queda sotmesa, sense perjudici de l'autorització dels autors de les realitzacions cinematogràfiques, a l'autorització dels autors de les obres originals.

3) Les disposicions de l'article 13.1) no són aplicables.

Article 14 bis

1) Sense perjudici dels drets de l'autor de qualsevol obra que hagi pogut ser adaptada o reproduïda, l'obra cinematogràfica es protegeix com una obra original. El titular dels drets d'autor sobre una obra cinematogràfica gaudeix dels mateixos drets que l'autor d'una obra original, incloent-hi els drets a què fa referència l'article anterior.

2) a) La determinació del titular dels drets d'autor sobre l'obra cinematogràfica queda reservada a la legislació del país on es reclama la protecció.

b) No obstant això, en els països de la Unió on la legislació inclou entre els titulars dels drets d'autor d'una obra cinematogràfica, els autors de les contribucions aportades a l'obra, aquests, si s'han compromès a aportar aquestes contribucions, no poden, lle-

vat estipulació en sentit contrari o especial, oposar-se a la reproducció, la distribució, la representació o execució pública, la transmissió per fil al públic, la radiodifusió o qualsevol altra comunicació al públic, el subtitulat o el doblatge dels textos, de l'obra.

c) Per determinar si la forma del compromís referit més amunt, per a l'aplicació de la lletra b) anterior, ha d'establir-se o no en contracte escrit o en un document escrit equivalent, cal atènyer-se al que disposi la legislació del país on el productor de l'obra cinematogràfica té la seu o la residència habitual. En tot cas, queda reservada a la legislació del país de la Unió on es reclama la protecció, la facultat d'establir que aquest compromís ha de constar en un contracte escrit o un document escrit equivalent. Els països la legislació dels quals disposi en aquest sentit, ho notifiquen al director general mitjançant una declaració escrita que ha de ser immediatament comunicada per aquest darrer a tots els altres països de la Unió.

d) Per "estipulació en sentit contrari o especial" s'entén qualsevol condició restrictiva que pugui resultar del compromís esmentat.

3) Llevat que la legislació nacional determini altrament, les disposicions de l'apartat 2 lletra b) anterior, no són aplicables als autors de guions, diàlegs i obres musicals creades per a la realització d'una obra cinematogràfica, ni al seu realitzador principal. No obstant això, els països de la Unió la legislació dels quals no continguin disposicions que estableixin l'aplicació de l'esmentat apartat 2) lletra b) al realitzador esmentat, ho han de notificar al director general mitjançant una declaració escrita que ha de ser immediatament comunicada per aquest als altres països de la Unió.

Article 14 ter

1) Pel que fa a obres d'art originals i a manuscrits originals d'escriptors i compositors, l'autor o, després de la seva mort, les persones o les institucions a les quals la legislació nacional en confereixi els drets, gaudeixen del dret inalienable a obtenir una participació en les vendes de l'obra subsegüents a la primera cessió feta per l'autor de l'obra.

2) La protecció establerta en l'apartat anterior només pot ser reclamada en un país de la Unió si la legislació del país al qual pertany l'autor ho permet i en la mesura que ho permet la legislació del país on es reclama la protecció.

3) El procediment i els imports de la percepció són determinats per la legislació nacional.

Article 15

1) Per tal que l'autor d'una obra literària o artística protegida per aquest Conveni, llevat de prova en sentit contrari, sigui considerat com a tal i, per tant, pugui entaular accions per lesió dels seus drets en els països de la Unió, és suficient que el seu nom es trobi indicat en l'obra en la manera habitual. Aquest apartat és aplicable, encara que el nom sigui un pseudònim, des del moment que el pseudònim adoptat per l'autor no deixa cap dubte sobre la seva identitat.

2) Es presumeix que és l'autor de l'obra cinematogràfica, llevat que es provi el contrari, la persona física o jurídica el nom de la qual apareix en l'obra esmentada en la manera habitual.

3) En el cas d'obres anònimes i pseudònimes que no siguin aquelles que s'han esmentat a l'apartat 1) anterior, l'editor el nom del qual apareix en l'obra es considera, llevat que es provi el contrari, que representa l'autor i, en aquesta qualitat, està legitimat per defensar i fer valer els drets de l'autor. Les disposicions d'aquest apartat deixen de ser aplicables quan l'autor revela la seva identitat i reclama l'autoria de l'obra.

4) a) En el cas d'obres no publicades la identitat de l'autor de les quals és desconeguda però es pot suposar que és un nacional d'un país de la Unió, es reserva a la legislació d'aquest país la facultat de designar l'autoritat competent per representar aquest autor i tenir el dret de defensar i fer valer els seus drets en els països de la Unió.

b) Els països de la Unió que procedeixen a aquesta designació en virtut d'aquesta disposició, ho notifiquen al director general mitjançant una declaració escrita en la qual indiquen tota la informació relativa a l'autoritat designada. El director general comunica im-

mediatament aquesta declaració a tots els altres països de la Unió.

Article 16

1) Tota còpia falsificada d'una obra pot ser objecte de comís en qualsevol país de la Unió on l'obra original gaudeix de protecció legal.

2) Les disposicions de l'apartat precedent també són aplicables a les reproduccions procedents d'un país on l'obra no està protegida o ha deixat d'estar protegida.

3) El comís té lloc de conformitat amb la legislació de cada país.

Article 17

Les disposicions d'aquest Conveni no poden afectar de cap manera el dret del govern de cada país de la Unió de permetre, controlar o prohibir, mitjançant mesures legislatives o reglamentàries, la circulació, la representació, o l'exposició de qualsevol obra o realització, respecte de la qual l'autoritat competent pugui considerar necessari exercir aquest dret.

Article 18

Aquest Conveni s'aplica a totes les obres que, en el moment de l'entrada en vigor, encara no han passat al domini públic en el país d'origen per expiració del termini de protecció.

2) No obstant això, si per expiració del termini de protecció que se li reconeixia anteriorment, una obra ha passat al domini públic en el país on es reclama la protecció, aquesta obra no tornarà a ser protegida en aquest país.

3) L'aplicació d'aquest principi està sotmesa a les disposicions contingudes en convenis especials que existeixin o que es puguin establir a aquest efecte entre països de la Unió. A falta d'aquestes estipulacions, els països respectius regulen, cadascun en allò que el concerneix, les condicions d'aplicació d'aquest principi.

4) Les disposicions anteriors són aplicables també en el cas de noves adhesions a la Unió i en el cas que la protecció sigui ampliada per aplicació de l'article 7 o per renúncia a reserves.

Article 19

Les disposicions d'aquest Conveni no impedeixen reivindicar el benefici d'una

protecció més àmplia que pugui ser concedida conforme a la legislació en un país de la Unió.

Article 20

Els governs dels països de la Unió es reserven el dret de signar acords especials entre ells, sempre que aquests acords concedeixin als autors drets més amplis que els concedits per aquest Conveni, o que continguin altres estipulacions que no siguin contràries a aquest Conveni. Les disposicions dels acords existents que responguin a aquestes condicions continuen sent aplicables.

Article 21

1) En l'apèndix s'inclouen unes disposicions especials relatives als països en via de desenvolupament.

2) Amb reserva de les disposicions de l'article 28.1b), l'apèndix forma part integrant d'aquesta acta.

Article 22

1) a) La Unió té una Assemblea composta pels països de la Unió que estan vinculats pels articles del 22 al 26.

b) El govern de cada país està representat a l'Assemblea per un delegat, que pot ser assistit per delegats suplents, consellers o experts.

c) Les despeses de cada delegació són a càrrec del govern que l'ha nomenada.

2) a) Les funcions de l'Assemblea són:

i) tractar totes les qüestions relatives al manteniment i al desenvolupament de la Unió i a l'aplicació d'aquest Conveni;

ii) donar a l'Oficina Internacional de la Propietat Intel·lectual (en endavant l'Oficina Internacional) a què fa referència el Conveni pel qual s'institueix l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (en endavant l'Organització) directrius relatives a la preparació de conferències de revisió, tenint en compte degudament les observacions fetes pels països de la Unió que no estan vinculats pels articles del 22 al 26;

iii) revisar i aprovar els informes i les activitats del director general de l'Organització relatius a la Unió i donar-li totes les instruccions que siguin necessàries en relació amb les

qüestions que són competència de la Unió;

iv) elegir els membres del Comitè Executiu de l'Assemblea;

v) revisar i aprovar els informes i les activitats del seu Comitè Executiu i donar instruccions a aquest Comitè;

vi) determinar el programa, aprovar el pressupost bianual de la Unió i l'estat de comptes;

vii) adoptar el reglament financer de la Unió;

viii) crear els comitès d'experts i els grups de treball que siguin necessaris per al treball de la Unió;

ix) determinar quins països no membres de la Unió i quines organitzacions intergovernamentals i internacionals no governamentals poden ser admesos a les seves reunions en qualitat d'observadors;

x) adoptar les esmenes dels articles del 22 al 26;

xi) emprendre totes les accions que consideri adequades per assolir els objectius de la Unió;

xii) exercir totes les altres funcions que consideri adequades d'acord amb aquest Conveni;

xiii) amb reserva de la seva acceptació, exercir els drets que li confereix el Conveni pel qual s'institueix l'Organització;

b) Pel que fa a les qüestions que també són d'interès per a d'altres unions administrades per l'Organització, l'Assemblea decideix després d'haver escoltat l'opinió del Comitè de Coordinació de l'Organització.

3) a) Cada país membre de l'Assemblea té un vot.

b) La meitat dels països membres de l'Assemblea constitueixen quòrum.

c) No obstant les disposicions de la lletra b), si en alguna sessió el nombre de països representats és inferior a la meitat però és igual o superior a un terç dels països membres de l'Assemblea, l'Assemblea pot prendre decisions; tanmateix, les decisions de l'Assemblea, amb excepció de les decisions relatives al seu procediment, només tenen efecte si es compleixen les condicions que s'estableixen a continuació. L'Oficina Internacional ha de comunicar aquestes decisions als

països membres de l'Assemblea que no estaven representats i invitar-los a expressar per escrit, en el termini de tres mesos a comptar de la data de la comunicació, el seu vot o la seva abstenció. Si, a l'expiració d'aquest termini, el nombre de països que han expressat així el seu vot o la seva abstenció és igual al nombre de països que mancava perquè s'assolís el quòrum en el moment de la sessió, les decisions tenen efecte, sempre que al mateix temps s'assoleixi la majoria requerida.

d) Amb reserva de les disposicions de l'article 26.2), les decisions de l'Assemblea requereixen una majoria dels dos terços dels vots emesos.

e) L'abstenció no es considera com un vot.

f) Un delegat només pot representar i votar en nom d'un sol país.

g) Els països de la Unió que no són membres de l'Assemblea són admesos a les reunions en qualitat d'observadors.

4) a) L'Assemblea es reuneix una vegada cada dos anys en sessió ordinària convocada pel director general i, llevat de circumstàncies excepcionals, durant el mateix període i en el mateix lloc que l'Assemblea General de l'Organització.

b) L'Assemblea es reuneix en sessió extraordinària quan la convoca el director general, a petició del Comitè Executiu o a petició d'una quarta part dels països membres de l'Assemblea.

5) L'Assemblea adopta el seu reglament interior.

Article 23

1) L'Assemblea té un Comitè Executiu.

2) a) El Comitè Executiu es compon dels països elegits per l'Assemblea d'entre els països membres de l'Assemblea. A més, el país en el territori del qual l'Organització té la seva seu, amb reserva de les disposicions de l'article 25.7)b), és, ex officio, membre del Comitè.

b) El govern de cada país membre del Comitè Executiu està representat per

un delegat que pot ser assistit per delegats suplents, assessors i experts.

c) Les despeses de cada delegació van a càrrec del govern que l'ha designada.

3) El nombre de països membres del Comitè Executiu correspon a una quarta part del nombre dels països membres de l'Assemblea. En el càlcul del nombre de països que han de constituir el Comitè, el romanent després de dividir per quatre no s'ha de tenir en consideració.

4) En l'elecció dels membres del Comitè Executiu, l'Assemblea ha de tenir degudament en compte un repartiment geogràfic equitable i la necessitat, per a tots els països part en els acords especials que es poden establir en relació amb la Unió, de trobar-se entre els països que constitueixen el Comitè Executiu.

5) a) Els membres del Comitè Executiu exerceixen les seves funcions a partir de la cloenda de la sessió de l'Assemblea en la qual han estat elegits, fins a la cloenda de la sessió ordinària següent de l'Assemblea.

b) Els membres del Comitè Executiu poden ser reelegits però més de les seves dues terceres parts no.

c) L'Assemblea estableix el reglament que regula l'elecció i la possible reelecció dels membres del Comitè Executiu.

6) a) Són funcions del Comitè Executiu:

i) preparar el projecte de l'ordre del dia de l'Assemblea;

ii) sotmetre a l'Assemblea propostes ot respectant els projectes de programa i de pressupost bianual de la Unió preparats pel director general;

iii) [suprimit]

iv) sotmetre a l'Assemblea, amb els comentaris adequats, els informes periòdics del director general i els informes anuals de la verificació dels comptes;

v) de conformitat amb les decisions de l'Assemblea i tenint en compte les circumstàncies que sorgeixin entre dues sessions ordinàries de l'Assemblea, prendre totes les mesures necessàries per a l'execució del pro-

grama de la Unió per part del director general;

vi) dur a terme totes les altres funcions que li són atribuïdes d'acord amb aquest Conveni.

b) Pel que fa a les qüestions que interessin també altres unions administrades per l'Organització, el Comitè Executiu decideix després d'haver escoltat l'opinió del Comitè de Coordinació de l'Organització.

7) a) El Comitè Executiu es reuneix una vegada l'any en sessió ordinària convocada pel director general, preferiblement durant el mateix període i en el mateix lloc que el Comitè de Coordinació de l'Organització.

b) El Comitè Executiu es reuneix en sessió extraordinària quan la convoca el director general sigui a iniciativa seva o a petició del seu president o d'una quarta part dels seus membres.

8) a) Cada país membre del Comitè Executiu té un vot.

b) La meitat dels països membres del Comitè Executiu constitueixen quòrum.

c) Les decisions es prenen per majoria simple dels vots emesos.

d) Les abstencions no es consideren un vot.

e) Un delegat només pot representar un país i només pot votar en nom d'aquest país.

9) Els països de la Unió que no són membres del Comitè Executiu poden assistir a les reunions en qualitat d'observadors.

10) El Comitè Executiu adopta el seu reglament intern.

Article 24

1) a) Les tasques administratives relatives a la Unió les duu a terme l'Oficina Internacional que succeeix l'Oficina de la Unió unida amb l'Oficina de la Unió creada pel Conveni internacional per a la protecció de la propietat industrial.

b) L'Oficina Internacional s'encarrega especialment de la secretaria dels diversos òrgans de la Unió.

c) El director general de l'Organització és el cap executiu de la Unió i la representa.

2) L'Oficina Internacional recull i publica les informacions relatives a la protecció dels drets d'autor. Cada país de la Unió comunica al més aviat possible a l'Oficina Internacional el text de tota nova llei i els textos oficials relatius a la protecció dels drets d'autor.

3) L'Oficina Internacional publica un butlletí mensual.

4) L'Oficina Internacional proporciona a tots els països de la Unió que ho demanin, informacions sobre qüestions relatives a la protecció del dret d'autor.

5) L'Oficina Internacional realitza estudis i ofereix serveis destinats a facilitar la protecció dels drets d'autor.

6) El director general i tots els membres del personal designat per ell, participen, sense dret de vot, en totes les reunions de l'Assemblea, del Comitè Executiu i de qualsevol altre comitè d'experts o grup de treball. El director general o un membre del personal designat per ell és, d'ofici, secretari d'aquests òrgans.

7) a) L'Oficina Internacional, d'acord amb les directrius de l'Assemblea i en col·laboració amb el Comitè Executiu, prepara les conferències de revisió de les disposicions del Conveni altres que les dels articles del 22 al 26.

b) L'Oficina Internacional pot consultar amb organitzacions intergovernamentals i internacionals no governamentals sobre la preparació de les conferències de revisió.

c) El director general i les persones designades per ell, prenen part, sense dret a vot, en les discussions d'aquestes conferències.

8) L'Oficina Internacional duu a terme totes les altres tasques que se li atribueixin.

Article 25

1) a) La Unió té un pressupost.

b) El pressupost de la Unió inclou els ingressos i les despeses pròpies de la Unió, la seva contribució al pressupost de despeses comú de les unions i, si escau, l'import que posa a la disposi-

ció del pressupost de la Conferència de l'Organització.

c) Es consideren com a despeses comunes de les unions les despeses que no són atribuïbles exclusivament a la Unió sinó a una o diverses unions administrades per l'Organització. La part de la Unió en aquestes despeses comunes és proporcional a l'interès que la Unió tingui en aquestes despeses.

2) El pressupost de la Unió s'estableix tenint en compte les exigències de coordinació amb els pressupostos de les altres unions administrades per l'Organització.

3) El pressupost de la Unió es finança amb els recursos següents:

- i) les contribucions dels països de la Unió;
- ii) les taxes i els imports deguts pels serveis duts a terme per l'Oficina Internacional a compte de la Unió;
- iii) el producte de la venda de les publicacions de l'Oficina Internacional relatives a la Unió o dels drets corresponents d'aquestes publicacions;
- iv) les donacions, llegats i subvencions;
- v) els lloguers, els interessos i altres ingressos diversos.

4) a) Per determinar la seva contribució al pressupost, cada país de la Unió pertany a una classe i paga les seves contribucions anuals sobre la base d'un nombre d'unitats fixat de la manera següent:

- Classe I: 25
- Classe II: 20
- Classe III: 15
- Classe IV: 10
- Classe V: 5
- Classe VI: 3
- Classe VII: 1

b) Llevat que ho hagi fet abans, cada país indica, en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació o d'adhesió, la classe a la qual desitja pertànyer. Els països poden canviar de classe. Si elegix una classe més baixa, el país ha de comunicar aquest canvi a l'Assemblea en una de les seves sessions ordinàries. Aquest canvi esdevé efectiu a l'inici de l'any civil següent a l'esmentada sessió.

c) La contribució anual de cada país consisteix en un import la proporció del qual a la suma total de les contribucions al pressupost de la Unió de tots els països és la mateixa que la proporció entre el nombre d'unitats de la classe a la qual pertany i el nombre total de les unitats del conjunt dels països que contribueixen.

d) Les contribucions es paguen l'u de gener de cada any.

e) Un país que s'endarrereix en el pagament de les seves contribucions no té dret de vot en cap dels òrgans de la Unió de la qual és membre, si l'import degut és igual o superior a l'import de les contribucions degudes pels dos anys precedents complets. No obstant això, qualsevol òrgan de la Unió pot permetre que aquest país continuï exercint el seu dret de vot en aquest òrgan tant de temps com pugui considerar que el retard és causat per circumstàncies excepcionals i inevitables.

f) Si el pressupost no s'aprova abans de l'inici d'un nou exercici, es reconduïx el pressupost de l'any anterior, de conformitat amb el reglament financer.

5) L'import de les taxes i de les tarifes per serveis prestats per l'Oficina Internacional per compte de la Unió el fixa el director general, el qual n'informa l'Assemblea i el Comitè Executiu.

6) a) La Unió té un fons de maniobra constituït per un únic pagament fet per cada país de la Unió. Si el fons esdevé insuficient, l'Assemblea n'ha de decidir l'augment.

b) L'import del pagament inicial de cada país a l'esmentat fons o de la seva participació a l'augment d'aquest és proporcional a la contribució d'aquest país per a l'any durant el qual es constitueix el fons o es decideix l'augment.

c) La proporció i les modalitats de pagament les fixa l'Assemblea a proposta del director general i després d'haver escoltat l'opinió del Comitè de Coordinació de l'Organització.

7) a) En l'Acord sobre l'establiment de la seu conclòs amb el país en el territori del qual l'Organització té la seu, s'hi ha de preveure que, si mai el fons de

maniobra és insuficient, aquest país ha d'acordar uns avenços. L'import d'aquests avenços i les condicions en les quals es concedeixen han de ser objecte, en cada cas, d'acords separats entre el país en qüestió i l'Organització. Durant tot el temps en què el país està obligat a atorgar avenços, és, d'ofici, membre del Comitè Executiu.

b) El país a què es refereix la lletra a) i l'Organització tenen dret a denunciar l'obligació d'atorgar avenços mitjançant una notificació per escrit. La denúncia esdevindrà efectiva tres anys després de l'acabament de l'any durant el qual s'ha fet la notificació.

8) La verificació dels comptes la duen a terme un o diversos països de la Unió o uns auditors externs segons el que estableix el reglament financer. Són designats, amb el seu consentiment, per l'Assemblea.

Article 26

1) Les propostes d'esmena dels articles 22, 23, 24, 25 i d'aquest poden ser presentades per qualsevol país membre de l'Assemblea, pel Comitè Executiu o pel director general. El director general comunica aquestes propostes als països membres de l'Assemblea almenys sis mesos abans que siguin sotmeses a consideració de l'Assemblea.

2) Les esmenes dels articles a què fa referència l'apartat 1) són adoptades per l'Assemblea. Per a l'adopció es requereixen les tres quartes parts dels vots emesos; no obstant això, tota esmena de l'article 22 i d'aquest paràgraf requereix les quatre cinquenes parts dels vots emesos.

3) Tota esmena dels articles a què fa referència l'apartat 1) entra en vigor un mes després que el director general hagi rebut la notificació per escrit de l'acceptació, efectuada de conformitat amb els procediments constitucionals dels països respectius, per tres quartes parts dels països membres de l'Assemblea en el moment en què s'ha adoptat l'esmena. Tota esmena d'aquests articles acceptada d'aquesta manera obliga tots els països que són membres de l'Assemblea en el moment en què entra en vigor l'esmena, o que esdevenen membres en una data posterior; tanmateix, tota esme-

na que augmenta les obligacions financeres dels països de la Unió només obliga aquells països que han notificat la seva acceptació a l'esmena esmentada.

Article 27

1) Aquest Conveni serà sotmès a revisions per tal d'introduir-hi esmenes destinades a millorar el sistema de la Unió.

2) A aquest efecte, se celebraran, successivament, conferències en un dels països de la Unió, entre els delegats d'aquests països.

3) Tenint en compte les disposicions de l'article 26 que són aplicables a l'esmena dels articles del 22 al 26, tota revisió d'aquesta acta, incloent-hi l'apèndix, requereix la unanimitat dels vots emesos.

Article 28

1) a) Tot país de la Unió que ha signat aquesta acta pot ratificar-la i, si no l'ha signada, pot adherir-s'hi. Els instruments de ratificació o d'adhesió es disposen en mans del director general.

b) Tot país de la Unió pot declarar en el seu instrument de ratificació o d'adhesió que la seva ratificació o adhesió no s'aplica als articles de l'1 al 21 i a l'apèndix; de totes maneres, si aquest país ja ha fet una declaració segons l'article VI.1) de l'apèndix, només pot declarar en l'instrument esmentat que la seva ratificació o adhesió no s'aplica als articles de l'1 al 20.

c) Tot país de la Unió que, de conformitat amb la lletra b), ha exclòs les disposicions a què aquesta lletra fa referència dels efectes de la seva ratificació o adhesió pot, en qualsevol moment posterior, declarar que estén els efectes de la seva ratificació o adhesió a aquestes disposicions. Aquesta declaració es disposa en mans del director general.

2) a) Els articles de l'1 al 21 i l'apèndix entren en vigor tres mesos després del compliment de les dues condicions següents:

i) almenys cinc països de la Unió han ratificat aquesta acta o s'hi han adherit sense fer cap declaració segons l'apartat 1)b);

ii) Espanya, els Estats Units d'Amèrica, França, i el Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord han esdevingut obligats pel Conveni universal sobre els drets d'autor, tal com s'ha revisat a París el 24 de juliol de 1971.

b) L'entrada en vigor a què fa referència la lletra a) s'aplica a aquells països de la Unió que, almenys tres mesos abans de l'entrada en vigor esmentada, hagin dipositat instruments de ratificació o d'adhesió que no continguin cap declaració segons l'apartat 1)b).

c) Respecte de qualsevol país de la Unió al qual no és aplicable la lletra b) i que ratifiqui aquesta acta o s'hi adhereixi sense fer cap declaració segons l'apartat 1)b), els articles de l'1 al 21 i l'apèndix entren en vigor tres mesos després de la data en què el director general ha notificat el dipòsit de l'instrument de ratificació o d'adhesió corresponent, llevat que en l'instrument dipositat s'hagi indicat una data posterior. En aquest darrer cas, els articles de l'1 al 21 i l'apèndix entren en vigor respecte d'aquest país en la data així indicada.

d) Les disposicions de les lletres de la a) a la c) no afecten l'aplicació de l'article VI de l'apèndix.

3) Respecte de qualsevol país de la Unió que ratifiqui aquesta acta o s'hi adhereixi amb declaració o sense, segons l'apartat 1)b), els articles del 22 al 38 entren en vigor tres mesos després de la data en què el director general ha notificat el dipòsit de l'instrument de ratificació o d'adhesió corresponent, llevat que en l'instrument dipositat s'hagi indicat una data posterior. En aquest darrer cas, els articles del 22 al 38 entren en vigor respecte d'aquest país en la data així indicada.

Article 29

1) Tot país aliè a la Unió pot adherir-se a aquesta Acta i, per aquest fet, esdevenir part d'aquest Conveni i membre de la Unió. Els instruments d'adhesió es disposen en mans del director general.

2) a) Sense perjudici del que disposa la lletra b), aquest Conveni entra en vigor, respecte de tot país aliè a la Unió, tres mesos després de la data en què el

director general ha notificat el dipòsit de l'instrument d'adhesió, llevat que en l'instrument dipositat s'hagi indicat una data posterior. En aquest darrer cas, aquest Conveni entra en vigor, respecte d'aquest país, en la data així indicada.

b) Si l'entrada en vigor de conformitat amb la lletra a) precedeix l'entrada en vigor dels articles de l'1 al 21 i de l'apèndix en aplicació de l'article 28.2)a), el país esmentat està obligat, durant aquest període, no pels articles de l'1 al 21 i l'apèndix, sinó pels articles de l'1 al 20 de l'acta de Brussel·les d'aquest Conveni.

Article 29 bis

La ratificació d'aquesta acta o l'adhesió a aquesta Acta per qualsevol país que no estigui obligat pels articles del 22 al 38 de l'acta d'Estocolm d'aquest Conveni, equival, amb la finalitat única de poder aplicar l'article 14.2) del Conveni pel qual s'institueix l'Organització, a la ratificació de l'esmentada acta d'Estocolm o a l'adhesió a aquesta acta, amb la limitació establerta a l'article 28.1) b) i) de la mateixa acta.

Article 30

1) Sense perjudici de les excepcions permeses per l'apartat 2 d'aquest article, l'article 28.1) b), l'article 33.2) i l'apèndix, la ratificació o l'adhesió comporten de ple dret l'acceptació de totes les disposicions i l'admissió a tots els avantatges d'aquest Conveni.

2) a) Qualsevol país de la Unió que ratifiqui aquesta acta o que s'hi adhereixi pot conservar, tenint en compte el que disposa l'article V.2) de l'apèndix, el benefici de les reserves que hagi formulat anteriorment, a condició que faci una declaració en aquest sentit en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació o d'adhesió.

b) Qualsevol país aliè a la Unió pot declarar, en adherir-se a aquest Conveni i sense perjudici del que disposa l'article V.2) de l'apèndix, que té la intenció de substituir, temporalment almenys, les disposicions de l'article 8 d'aquesta acta relatives al dret de traducció, per les disposicions de l'article 5 del Conveni de la Unió de 1886, completat a París el 1896, amb el benentès que

aquestes disposicions només són aplicables a traduccions en una llengua d'ús general en aquest país. Sense perjudici del que disposa l'article I.6)b) de l'apèndix, tot país té el dret de sol·licitar, en relació amb el dret de traducció d'obres el país d'origen de les quals és un país que ha fet ús d'aquesta reserva, una protecció equivalent a l'atorgada per aquest darrer país.

c) Qualsevol país pot retirar, en qualsevol moment, aquestes reserves, mitjançant una notificació dirigida al director general.

Article 31

1) Qualsevol país pot declarar en el seu instrument de ratificació o d'adhesió, o pot informar per escrit el director general en qualsevol moment posterior, que aquest Conveni és aplicable a la totalitat o a una part dels territoris, designats en la declaració o la notificació, dels quals és responsable de les relacions exteriors.

2) Qualsevol país que ha fet aquesta declaració o ha efectuat aquesta notificació pot notificar al director general, en qualsevol moment, que aquest Conveni deixa de ser aplicable a la totalitat o a una part d'aquests territoris.

3) a) Tota declaració feta d'acord amb l'apartat 1) té efecte en la mateixa data que la ratificació o l'adhesió, en l'instrument de la qual ha estat inclosa, i tota notificació efectuada d'acord amb aquest apartat té efecte tres mesos després de la seva notificació per part del director general.

b) Tota notificació feta d'acord amb l'apartat 2) té efecte dotze mesos després de la data en què és rebuda pel director general.

4) Aquest article mai pot interpretar-se de manera que impliqui el reconeixement o l'acceptació tàcita, per part d'un país de la Unió, de la situació de fet relativa a un territori al qual aquest Conveni esdevé aplicable per un altre país de la Unió en virtut d'una declaració feta d'acord amb l'apartat 1).

Article 32

1) Aquesta acta substitueix, pel que fa a les relacions entre els països de la Unió, i en la mesura que és aplicable, el Conveni de Berna del 9 de setembre de

1886 i les actes de revisió subsegüents. Les actes anteriorment en vigor continuen sent aplicables, en la seva totalitat o en la mesura que aquesta acta no les substitueixi en virtut de la frase anterior, en les relacions amb els països de la Unió que no ratifiquin aquesta acta o no s'hi adhereixin.

2) Els països aliens a la Unió que esdevenen part d'aquesta acta, l'apliquen, sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3), respecte de qualsevol país de la Unió que no estigui obligat per aquesta acta o que, tot i estar obligat per aquesta acta, ha fet una declaració en virtut de l'article 28.1)b). Aquests països admeten que l'esmentat país de la Unió, en les seves relacions amb ells:

i) pot aplicar les disposicions de l'acta més recent per la qual està obligat, i

ii) sense perjudici del que disposa l'article I.6) de l'apèndix, té el dret d'adaptar la protecció al nivell establert per aquesta acta.

3) Qualsevol país que hagi invocat alguna de les facultats establertes en l'apèndix pot aplicar les disposicions de l'apèndix relatives a la facultat o les facultats que ha invocat, en les seves relacions amb qualsevol altre país de la Unió que no estigui obligat per aquesta acta, a condició que aquest darrer país hagi acceptat l'aplicació de les disposicions esmentades.

Article 33

1) Tota controvèrsia entre dos o més països de la Unió pel que fa a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni que no hagi pogut ser resolta per la via de la negociació pot ser sotmesa, per qualsevol dels països concernits, a la Cort Internacional de Justícia mitjançant una demanda de conformitat amb l'Estatut de la Cort, llevat que els països concernits acordin resoldre-la d'una altra manera. El país que sotmet la controvèrsia a la Cort n'ha d'informar l'Oficina Internacional; l'Oficina Internacional en dóna coneixement als altres països de la Unió.

2) Cada país pot declarar, en el moment de signar aquesta Acta o de dipositar el seu instrument de ratificació o d'adhesió, que no es considera obligat

per les disposicions de l'apartat 1) anterior. En aquest cas, les disposicions de l'apartat 1) anterior no són aplicables respecte de les controvèrsies sorgides entre aquest país i els altres països de la Unió.

3) Tot país que ha fet una declaració de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2) pot retirar-la, en qualsevol moment, mitjançant una notificació adreçada al director general.

Article 34

1) Sense perjudici del que disposa l'article 29 bis, després de l'entrada en vigor dels articles de l'1 al 21 i de l'apèndix, cap país no pot ratificar actes anteriors d'aquest Conveni ni adherir-s'hi.

2) Després de l'entrada en vigor dels articles de l'1 al 21 i de l'apèndix, cap país no pot fer una declaració en virtut de l'article 5 del Protocol relatiu als països en via de desenvolupament annex a l'acta d'Estocolm.

Article 35

1) Aquest Conveni roman en vigor sense limitació de temps.

2) Tot país pot denunciar aquesta acta mitjançant una notificació adreçada al director general. Aquesta denúncia constitueix també una denúncia de totes les actes anteriors i només afecta el país que l'ha feta. Per als altres països de la Unió, el Conveni roman en vigor amb tots els efectes.

3) La denúncia té efecte un any després de la data en què el director general ha rebut la notificació.

4) Cap país no pot exercir el dret de denúncia que estableix aquest article abans de l'expiració de cinc anys a comptar de la data en què esdevé membre de la Unió.

Article 36

1) Tot país part en aquest Conveni es compromet a adoptar, d'acord amb la seva constitució, les mesures necessàries per assegurar l'aplicació d'aquest Conveni.

2) S'entén que en el moment en què un país esdevé obligat per aquest Conveni, ha de trobar-se en condicions, d'acord amb la seva legislació interna,

d'aplicar les disposicions d'aquest Conveni.

Article 37

1) a) Aquesta acta se signa en un sol exemplar en les llengües anglesa i francesa i, sense perjudici del que disposa l'apartat 2), es diposita en mans del director general.

b) El director general estableix uns textos oficials, després de consultar els governs interessats, en les llengües alemanya, àrab, castellana, italiana i portuguesa, i en les altres llengües indicades per l'Assemblea.

c) En cas de diferència sobre la interpretació dels diversos textos, preval el text francès.

2) Aquesta acta roman oberta per a la signatura fins al 31 de gener de 1972. Fins a aquesta data, l'exemplar esmentat en l'apartat 1)a) es diposita prop del Govern de la República Francesa.

3) El director general certifica i trameta dues còpies del text signat d'aquesta acta als governs de tots els països de la Unió, i al govern de qualsevol altre país que ho sol·liciti.

4) El director general fa registrar aquesta acta al secretariat de l'Organització de les Nacions Unides.

5) El director general notifica als governs de tots els països de la Unió les signatures, els dipòsits dels instruments de ratificació o d'adhesió i les declaracions incloses en aquests instruments o efectuades en aplicació dels articles 28.1)c), 30.2)a) i b) i 33.2), l'entrada en vigor de totes les disposicions d'aquesta acta, les notificacions de denúncia i les notificacions fetes en aplicació dels articles 30.2)c), 31.1) i 2), 33.3) i 38.1), així com de l'apèndix.

Article 38

1) Els països de la Unió que no han ratificat aquesta acta o que no s'hi han adherit i que no estan obligats pels articles del 22 al 26 de l'acta d'Estocolm d'aquest Conveni, poden exercir, fins al 26 d'abril de 1975, si ho desitgen, els drets establerts en els articles esmentats com si hi estiguessin obligats. Tot país que desitgi exercir aquests drets ho ha de fer mitjançant una notificació escrita amb aquest efecte al director general; aquesta

notificació té efecte a partir de la data de la seva recepció. Aquests països es consideren membres de l'Assemblea fins a aquesta data.

2) Mentre hi hagi països de la Unió que encara no són membres de l'Organització, l'Oficina Internacional de l'Organització actua també com a Oficina de la Unió, i el director general com a director d'aquesta Oficina.

3) Quan tots els països de la Unió hagin esdevingut membres de l'Organització, els drets, les obligacions i els béns de l'Oficina de la Unió passen a l'Oficina Internacional de l'Organització.

Apèndix

Disposicions especials relatives als països en via de desenvolupament

Article I

1) Qualsevol país considerat, de conformitat amb la pràctica establerta per l'Assemblea General de les Nacions Unides, com a país en via de desenvolupament, que ratifiqui aquesta acta, de la qual aquest apèndix forma part integrant, o que s'hi adhereixi, i que atesa la seva situació econòmica i les seves necessitats socials o culturals consideri que no es troba immediatament en condicions d'aplicar les disposicions per assegurar la protecció de tots els drets com ho estableix aquesta acta, pot declarar, mitjançant una notificació dipositada en mans del director general, en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació o d'adhesió o, sense perjudici del que disposa l'article V.1)c), en qualsevol moment posterior, que farà ús de la facultat establerta per l'article II o de l'establerta per l'article III o d'ambdues facultats. En lloc de fer ús de la facultat establerta per l'article II, pot fer una declaració d'acord amb l'article V.1)a).

2) a) Qualsevol declaració feta en virtut de l'apartat 1) i notificada abans de l'expiració d'un període de deu anys a comptar de l'entrada en vigor dels articles de l'1 al 21 i d'aquest apèndix segons l'article 28.2), té efecte fins a l'expiració del període esmentat. Aquesta declaració pot ser renovada en la totalitat o en part per períodes de deu anys mitjançant una notificació per a cada renovació, la qual s'ha de

dipositar en mans del director general ni després de quinze mesos ni abans de tres mesos de l'expiració del període desenal en curs.

b) Qualsevol declaració feta en virtut de l'apartat 1), notificada un cop expirat el termini de deu anys a comptar de l'entrada en vigor dels articles de l'1 al 21 i d'aquest apèndix d'acord amb l'article 28.2), segueix tenint efecte fins a l'expiració del període desenal en curs. Aquesta declaració pot ser renovada tal com ho estableix la segona frase de la lletra a).

3) Qualsevol país membre de la Unió que hagi deixat de ser considerat com a país en via de desenvolupament segons el que disposa l'apartat 1) deixarà d'estar habilitat per renovar la seva declaració conforme a l'apartat 2) i, la retiri formalment o no, aquell país perd la possibilitat d'invocar el benefici de les facultats a què fa referència l'apartat 1), sigui a l'expiració d'un període de tres anys després que hagi deixat de ser considerat país en via de desenvolupament, sigui a l'expiració del període desenal en curs; d'aquests dos períodes, s'aplica el que acaba més tard.

4) Si, en el moment en què la declaració feta en virtut dels apartats 1) o 2) deixa de ser efectiva, hi ha exemplars en existència que es van fer en aplicació d'una llicència concedida en virtut de les disposicions d'aquest apèndix, aquests exemplars es poden continuar distribuint fins a esgotar-ne les existències.

5) Qualsevol país que està obligat per les disposicions d'aquesta acta i que ha dipositat una declaració o una notificació de conformitat amb l'article 31.1) respecte de l'aplicació d'aquesta acta a un territori determinat, la situació del qual pugui considerar-se com a anàloga a la dels països a què fa referència l'apartat 1), pot fer, respecte d'aquest territori, la declaració a què fa referència l'apartat 1) i la notificació de renovació a què fa referència l'apartat 2). Mentre aquesta declaració o aquesta notificació continuïn tenint efecte, les disposicions d'aquest apèndix s'apliquen al territori respecte del qual s'hagin fet.

6) a) El fet que un país invoqui el benefici d'alguna de les facultats a què fa referència l'apartat 1) no permet a

un altre país de donar a les obres, el país d'origen de les quals és el primer país en qüestió, una protecció inferior a la que està obligat a concedir segons els articles de l'1 al 20.

b) El dret d'aplicar el tractament de reciprocitat establert en la frase segona de l'article 30.2)b), no es pot exercir, abans de la data d'expiració del termini aplicable en virtut de l'article 1.3), respecte de les obres el país d'origen de les quals és un país que ha fet una declaració de conformitat amb l'article V.1)a).

Article II

1) Qualsevol país que ha declarat que invocarà el benefici de la facultat establerta per aquest article té dret, pel que fa a les obres publicades en forma d'edició impresa o en qualsevol altra forma anàloga de reproducció, a substituir el dret exclusiu de traducció que estableix l'article 8 per un règim de llicències no exclusives i intransferibles, concedides per l'autoritat competent en les condicions que s'indiquen a continuació, i sense perjudici de l'article IV.

2) a) Sense perjudici del que disposa l'apartat 3), si a l'expiració d'un termini de tres anys o d'un període més llarg determinat per la legislació nacional del país esmentat, a comptar de la data de la primera publicació d'una obra, el titular del dret de traducció o algú altre amb la seva autorització no ha publicat una traducció d'aquesta obra en un idioma d'ús general en aquest país, tot nacional d'aquest país pot obtenir una llicència per efectuar una traducció d'aquesta obra en l'idioma esmentat, i publicar aquesta traducció en forma impresa o en qualsevol altra forma anàloga de reproducció.

b) També es pot concedir una llicència en les condicions que estableix aquest article si s'han esgotat totes les edicions de la traducció publicades en l'idioma en qüestió.

3) a) En el cas de traduccions a un idioma que no és d'ús general en un o més països desenvolupats que són membres de la Unió, un període d'un any substitueix el període de tres anys a què fa referència l'apartat 2)a).

b) Qualsevol país a què fa referència l'apartat 1) pot substituir, amb l'acord unànim de tots els països desenvolupats que són membres de la Unió i en els quals el mateix idioma és d'ús general, en el cas de traduccions a aquest idioma, el període de tres anys a què fa referència l'apartat 2)a) per un període inferior que aquest acord determini però que no pot ser inferior a un any. No obstant això, les disposicions de la frase anterior no s'apliquen quan l'idioma en qüestió és l'anglès, el castellà o el francès. Els governs que concloguin acords com l'esmentat, ho han de notificar al director general.

4) a) No es podrà concedir cap llicència en virtut d'aquest article abans de l'expiració d'un termini suplementari de sis mesos quan pugui obtenir-se en expirar un període de tres anys, i d'un termini suplementari de nou mesos quan pugui obtenir-se en expirar un període d'un any:

- i) a comptar de la data en què el sol·licitant hagi complert els requisits esmentats a l'article IV.1); o
- ii) si la identitat o l'adreça del titular del dret de traducció són desconeguts, a comptar de la data en què el sol·licitant efectui, segons el que estableix l'article IV.2), la tramesa de còpies de la sol·licitud presentada a l'autoritat competent per concedir la llicència.

b) Si, durant l'esmentat termini de sis o nou mesos, el titular del dret de traducció o algú altre amb la seva autorització publica una traducció a l'idioma respecte del qual s'ha formulat la sol·licitud, no es podrà concedir cap llicència en virtut d'aquest article.

5) No es poden concedir llicències en virtut d'aquest article si no és per a ús escolar, universitari o de recerca.

6) Si el titular del dret de traducció o algú altre amb la seva autorització publica una obra a un preu comparable al que normalment es cobra en el país en qüestió per obres de naturalesa semblant, les llicències concedides en virtut d'aquest article cessen si aquesta traducció és en el mateix idioma i el seu contingut és substancialment el mateix que el de la traducció publicada en virtut de la llicència. La posada en circulació de tots els

exemplars produïts abans de l'acabament de la llicència pot continuar fins que s'esgotin les existències.

7) Pel que fa a obres que es componen principalment d'il·lustracions, només es pot concedir una llicència per fer i publicar una traducció del text i per reproduir i publicar les il·lustracions si es compleixen també les condicions de l'article III.

8) No es pot concedir cap llicència en virtut d'aquest article si l'autor ha retirat de la circulació tots els exemplars de la seva obra.

9) a) Es pot concedir una llicència per efectuar la traducció d'una obra que ha estat publicada de manera impresa o anàloga, a un organisme de radiodifusió que té la seu en un dels països a què fa referència l'apartat 1), arrel d'una sol·licitud feta per aquest organisme a l'autoritat competent d'aquest país, sempre que es compleixin les condicions següents:

- i) la traducció es fa a partir d'un exemplar produït i adquirit de conformitat amb la legislació d'aquest país;
- ii) la traducció s'utilitza únicament en emissions destinades exclusivament a l'ensenyament o per difondre els resultats d'investigacions tècniques o científiques especialitzades a experts d'una professió determinada;
- iii) la traducció s'utilitza exclusivament amb les finalitats establertes al punt ii), en emissions efectuades legalment i destinades a beneficiaris en el territori d'aquest país, incloent-hi emissions efectuades mitjançant enregistraments sonors o visuals realitzats en forma legal i exclusivament per a les finalitats d'aquestes emissions;
- iv) l'ús que es fa de la traducció no té caràcter lucratiu.

b) Els enregistraments sonors o visuals d'una traducció que hagi estat feta per un organisme de radiodifusió sota una llicència concedida en virtut d'aquest apartat poden ser també utilitzats, per a les finalitats i amb subjecció a les condicions a què fa referència la lletra a) i amb el consentiment d'aquest organisme, per qualsevol altre orga-

nisme de radiodifusió que tingui la seu en el país les autoritats competents del qual han atorgat la llicència en qüestió.

c) També es pot atorgar una llicència a un organisme de radiodifusió, sempre que es compleixin tots els requisits i les condicions establerts a la lletra a), per traduir qualsevol text incorporat a una fixació audiovisual, si aquesta fixació va ser efectuada i publicada amb l'únic propòsit de ser utilitzada en relació amb activitats sistemàtiques d'educació.

d) Sense perjudici del que disposen les lletres de la a) a la c), les disposicions dels apartats precedents s'apliquen a la concessió i a l'exercici de qualsevol llicència concedida en virtut d'aquest apartat.

Article III

1) Tot país que ha declarat que invocarà la facultat que estableix aquest article té dret a substituir el dret exclusiu de reproducció que estableix l'article 9 per un règim de llicències no exclusives i intransferibles, concedides per l'autoritat competent en les condicions que s'indiquen a continuació i de conformitat amb l'article IV.

2) a) Quan, en relació amb una obra a la qual aquest article és aplicable en virtut de l'apartat 7), a l'expiració

- i) del termini establert a l'apartat 3), el qual comença a la data de la primera publicació d'una edició determinada de l'obra, o
- ii) de tot termini superior fixat per la legislació nacional del país a què fa referència l'apartat 1), el qual comença a la mateixa data, no han estat distribuïts, en aquest país, exemplars d'aquesta edició al públic en general o en relació amb activitats sistemàtiques d'educació, pel titular del dret de reproducció o amb la seva autorització, a un preu comparable al que es cobra en aquest país per obres de naturalesa semblant, tot nacional del país en qüestió pot obtenir una llicència per reproduir i publicar aquesta edició, a aquest preu o a un preu inferior, per utilitzar-la en relació amb activitats sistemàtiques d'educació.

b) També es pot concedir una llicència per reproduir i publicar una edició que s'ha distribuït segons es descriu en la lletra a), en les condicions que determina aquest article si, després de l'expiració del termini aplicable, no s'ha posat a la venda cap exemplar autoritzat d'aquesta edició durant un període de sis mesos en el país interessat, al públic en general o en relació amb activitats sistemàtiques d'educació, a un preu comparable al que es cobra en aquest país per obres de naturalesa semblant.

3) El termini a què fa referència l'apartat 2)a)i) és de cinc anys. Tanmateix,

- i) per a les obres que tractin de ciències naturals i físiques, incloses les matemàtiques, i de tecnologia, és de tres anys;
- ii) per a les obres que pertanyen al camp de la imaginació com ara les novel·les, les obres poètiques, dramàtiques i musicals, i per als llibres d'art, és de set anys.

4) a) Les llicències que poden obtenir-se en expirar un termini de tres anys no es poden concedir en virtut d'aquest article abans de l'expiració d'un termini de sis mesos

- i) a comptar de la data en què el sol·licitant compleixi els requisits establerts a l'article IV.1);
- ii) o, si la identitat o l'adreça del titular del dret de reproducció són desconeguts, a comptar de la data en què el sol·licitant efectua, segons el que estableix l'article IV.2), la tramesa de còpies de la sol·licitud sotmesa per ell a l'autoritat competent per concedir la llicència.

b) Si les llicències es poden obtenir després d'altres terminis i l'article IV.2) és aplicable, no es pot concedir cap llicència abans de l'expiració d'un termini de tres mesos a comptar de la data de la tramesa de les còpies de la sol·licitud.

c) No es concedeix cap llicència en virtut d'aquest article si durant el termini de sis o tres mesos a què fan referència les lletres a) i b) ha tingut lloc una distribució en la forma descrita en l'apartat 2)a).

d) No es concedeix cap llicència quan l'autor ha retirat de la circulació tots els exemplars de l'edició per a la reproducció i publicació de la qual s'ha sol·licitat la llicència.

5) No es concedeix en virtut d'aquest article llicència per reproduir i publicar una traducció d'una obra en els casos que s'indiquen a continuació:

- i) quan la traducció en qüestió no ha estat publicada pel titular del dret de traducció o per algú altre amb la seva autorització;
- ii) quan la traducció no s'ha fet a un idioma d'ús general en el país on se sol·licita la llicència.

6) Si al país al qual fa referència l'apartat 1), el titular del dret de reproducció o algú altre amb la seva autorització, distribueixen al públic en general o en relació amb activitats sistemàtiques d'educació, exemplars d'una edició d'una obra a un preu comparable al que es cobra normalment en aquest país per obres de naturalesa semblant, tota llicència concedida en virtut d'aquest article finalitzarà si aquesta edició s'ha fet en el mateix idioma que l'edició publicada en virtut d'aquesta llicència i el seu contingut és essencialment el mateix. Tots els exemplars editats abans de l'expiració de la llicència es poden continuar distribuint fins que se n'esgotin les existències.

7) a) Sense perjudici del que disposa la lletra b), les obres a les quals aquest article és aplicable només són les obres publicades en forma d'edició impresa o en qualsevol altra forma anàloga de reproducció.

b) Aquest article també és aplicable a la reproducció en forma audiovisual de fixacions audiovisuals efectuades legalment, incloses les obres protegides que s'hi puguin trobar incorporades, i a la traducció de qualsevol text incorporat en un idioma d'ús general al país on se sol·licita la llicència, sempre que les fixacions audiovisuals en qüestió hagin estat efectuades i publicades amb la finalitat exclusiva de ser utilitzades en relació amb activitats sistemàtiques d'educació.

Article IV

1) Només es pot concedir una llicència en virtut de l'article II o de l'article III si el

sol·licitant, de conformitat amb el procediment del país interessat, justifica que ha demanat al titular del dret l'autorització per efectuar una traducció i publicar-la o per reproduir i publicar l'edició, segons el cas, i que li ha estat denegada, o que, fetes les diligències corresponents per la seva part, no ha pogut trobar el titular del dret. Al mateix temps que fa la sol·licitud al titular del dret, el sol·licitant n'ha d'informar tot centre nacional o internacional d'informació a què fa referència l'apartat 2).

2) Si el titular del dret no es pot localitzar, el sol·licitant d'una llicència ha d'enviar, per correu aeri certificat, còpies de la seva sol·licitud, la qual ha estat presentada a l'autoritat competent per concedir la llicència, a l'editor el nom del qual figura a l'obra i a tot centre nacional o internacional d'informació que s'hagi pogut designar, en una notificació a aquest efecte dipositada en mans del director general pel govern del país en el qual se suposa que l'editor té el centre principal d'activitats.

3) El nom de l'autor s'ha d'indicar en tots els exemplars de la traducció o de la reproducció publicats en virtut d'una llicència concedida d'acord amb l'article II o l'article III. El títol de l'obra ha de figurar en tots aquests exemplars. En cas d'una traducció, el títol original de l'obra ha d'aparèixer sempre en tots els exemplars esmentats.

4) a) Les llicències concedides en virtut de l'article II o de l'article III no s'estenen a l'exportació d'exemplars i només són vàlides per a la publicació de la traducció o de la reproducció, segons el cas, al territori del país en el qual s'han sol·licitat.

b) Per a les finalitats de la lletra a), el concepte d'exportació inclou la tramesa d'exemplars des de qualsevol territori al país que, respecte d'aquest territori, hagi fet una declaració d'acord amb l'article I.5).

c) Si un organisme governamental o qualsevol altre organisme públic d'un país que ha concedit una llicència per fer una traducció en virtut de l'article II a un altre idioma diferent que l'anglès, el castellà o el francès, envia exemplars de la traducció publicada sota aquesta llicència a un altre país, aques-

ta tramesa d'exemplars no es considera que constitueix una exportació, per a les finalitats de la lletra a), sempre que es compleixin totes les condicions següents:

- i) que els destinataris siguin particulars nacionals del país l'autoritat competent del qual ha atorgat la llicència, o associacions que agrupen aquests particulars;
- ii) que els exemplars siguin utilitzats exclusivament amb finalitats escolars, universitàries o de recerca;
- iii) que la tramesa i la distribució subsegüent dels exemplars als destinataris no tinguin cap finalitat comercial;
- iv) que el país al qual s'ha enviat els exemplars hagi conclòs un acord amb el país les autoritats competents del qual han atorgat la llicència, per autoritzar la recepció, la distribució o ambdues operacions, i que el govern del país en el qual s'ha atorgat la llicència hagi notificat aquest acord al director general.

5) Tot exemplar publicat de conformitat amb una llicència atorgada en virtut de l'article II o de l'article III ha de contenir una nota, en l'idioma que correspongui, que adverteixi que l'exemplar es posa en circulació només al país o al territori on s'aplica aquesta llicència.

6) a) S'han d'adoptar les mesures adequades en l'àmbit nacional per tal d'assegurar:

- i) que la llicència determini a favor del titular del dret de traducció o de reproducció, segons el cas, una remuneració equitativa i ajustada a l'escala de cànons que normalment s'abonin en els casos de llicències lliurement negociades entre els interessats dels dos països en qüestió; i
- ii) el pagament i la transferència d'aquesta remuneració; si existís una reglamentació nacional en matèria de divises, l'autoritat competent no ha d'escatimar esforços, i ha de recórrer als mecanismes internacionals per assegurar la transferència de la remuneració en una moneda convertible internacionalment o en el seu equivalent.

b) S'han d'adoptar les mesures adequades en el marc de la legislació na-

cional per garantir una traducció correcta de l'obra o una reproducció acurada de l'edició en qüestió, segons el cas.

Article V

1) a) Tot país habilitat per fer una declaració en el sentit que farà ús de la facultat establerta per l'article II pot, en el moment de ratificar aquesta acta o d'adherir-s'hi, en lloc de fer aquesta declaració:

i) si es tracta d'un país al qual és aplicable l'article 30.2)a), ha de formular una declaració d'acord amb aquesta disposició respecte del dret de traducció;

ii) si es tracta d'un país al qual l'article 30.2)a) no és aplicable, i encara que no sigui un país aliè a la Unió, ha de formular una declaració en el sentit de l'article 30.2)b), primera frase.

b) En cas d'un país que deixi de ser considerat com a país en via de desenvolupament, segons l'article I.1), una declaració formulada segons aquest apartat té efecte fins a la data d'expiració del termini aplicable en virtut de l'article I.3).

c) Tot país que hagi fet una declaració conforme a aquest apartat no pot invocar ulteriorment la facultat establerta per l'article II, encara que retiri la declaració esmentada.

2) Sense perjudici del que disposa l'apartat 3), tot país que ha invocat la facultat establerta per l'article II no pot fer ulteriorment una declaració segons l'apartat 1).

3) Tot país que ha deixat de ser considerat com a país en via de desenvolupament segons l'article I.1) pot, com a molt tard dos anys abans de l'expiració del termini aplicable en virtut de l'article I.3), fer una declaració en el sentit de l'article 30.2)b), primera frase, malgrat no ser un país aliè a la Unió. Aquesta declaració té efecte en la data en què expira el termini aplicable en virtut de l'article I.3).

Article VI

1) Tot país de la Unió pot declarar a partir de la data d'aquesta acta o en qualsevol moment abans d'esdevenir obligat pels articles de l'1 al 21 i aquest apèndix:

i) si es tracta d'un país que està obligat pels articles de l'1 al 21 i aquest apèndix, està habilitat per invocar les facultats a què fa referència l'article I.1), que aplicarà les disposicions de l'article II o de l'article III o d'ambdós articles a les obres el país d'origen de les quals és un país que, en aplicació del punt ii) següent, admet l'aplicació d'aquests articles a aquestes obres o que està obligat pels articles 1 al 21 i aquest apèndix; aquesta declaració pot referir-se a l'article V en lloc de l'article II;

ii) que admet l'aplicació d'aquest apèndix a les obres de les quals és el país d'origen per part de països que hagin fet una declaració en virtut del punt i) anterior, o una notificació en virtut de l'article I.

2) Tota declaració feta de conformitat amb l'apartat 1) ha de ser feta per escrit i dipositada en mans del director general. La declaració té efecte des de la data del seu dipòsit.

Situació

del Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques de 9 de setembre de 1886, completat a París (1896), revisat a Berlín (1908), completat a Berna (1914), revisat a Roma (1928), a Brussel·les (1948), a Estocolm (1967), i a París (1971), i esmenat el 28 de setembre de 1979

Estatus: el 15 d'octubre de 2002, 149

estats part

Entrada en vigor: 12 de maig de 1887

Estat	Part en el Conveni des del:	Tipus de reserva
Albània	6 març 1994	
Alemanya	5 desembre 1887	D G
Algèria	19 abril 1998	E F
Antigua i Barbuda	17 març 2000	
Argentina	10 juny 1967	D
Armènia	19 octubre 2000	
Austràlia	14 abril 1928	
Àustria	1 octubre 1920	
Azerbaitjan	4 juny 1999	
Bahames	10 juliol 1973	A E
Bahrain	2 març 1997	F
Bangladesh	4 maig 1999	F
Barbados	30 juliol 1983	
Bèlgica	5 desembre 1887	
Belize	17 juny 2000	
Benín	3 gener 1961	
Bielorússia	12 desembre 1997	
Bolívia	4 novembre 1993	
Bòsnia i Hercegovina	1 març 1992	C
Botswana	15 abril 1998	
Brasil	9 febrer 1922	
Bulgària	5 desembre 1921	
Burkina Faso	19 agost 1963	
Camerun	21 setembre 1964	D
Canadà	10 abril 1928	
Cap Verd	7 juliol 1997	
Colòmbia	7 març 1988	
Congo	8 maig 1962	
Costa d'Ivori	1 gener 1962	D
Costa Rica	10 juny 1978	
Croàcia	8 octubre 1991	C
Cuba	20 febrer 1997	E F
Dinamarca	1 juliol 1903	
Djibouti	13 maig 2002	

Dominica	7 agost 1999	
Egipte	7 juny 1977	E
El Salvador	19 febrer 1994	
Equador	9 octubre 1991	
Eslovàquia	1 gener 1993	
Eslovènia	25 juny 1991	C
Espanya	5 desembre 1887	D
Estats Units	1 març 1989	
Estònia	26 octubre 1994	
Fiji	1 desembre 1971	
Filipines	1 agost 1951	D F
Finlàndia	1 abril 1928	
França	5 desembre 1887	D
Gabon	26 març 1962	
Gàmbia	7 març 1993	
Geòrgia	16 maig 1995	
Ghana	11 octubre 1991	
Grècia	9 novembre 1920	
Grenada	22 setembre 1998	
Guatemala	28 juliol 1997	E
Guinea	20 novembre 1980	
Guinea Bissau	22 juliol 1991	
Guinea Equatorial	26 juny 1997	
Guyana	25 octubre 1994	
Haití	11 gener 1996	
Hondures	25 gener 1990	
Hongria	14 febrer 1922	D
Índia	1 abril 1928	D E H I
Indonèsia	5 setembre 1997	E
Irlanda	5 octubre 1927	A
Islàndia	7 setembre 1947	D
Israel	24 març 1950	A
Itàlia	5 desembre 1887	
Jamaica	1 gener 1994	
Japó	15 juliol 1899	
Jordània	28 juliol 1999	E F
Kazakhstan	12 abril 1999	
Kenya	11 juny 1993	
Kirguizistan	8 juliol 1999	
Lesotho	28 setembre 1989	E
Letònia	11 agost 1995	
Líban	30 setembre 1947	
Libèria	8 març 1989	E
Líbia	28 setembre 1976	E
Liechtenstein	30 juliol 1931	
Lituània	14 desembre 1994	E
Luxemburg	20 juny 1888	
Macedònia, antiga		
República Iugoslava de	8 setembre 1991	
Madagascar	1 gener 1966	
Malàisia	1 octubre 1990	
Malawi	12 octubre 1991	
Mali	19 març 1962	
Malta	21 setembre 1964	B E
Marroc	16 juny 1917	
Maurici	10 maig 1989	E
Mauritània	6 febrer 1973	
Mèxic	11 juny 1967	

Moldàvia, República de	2 novembre 1995	
Mònaco	30 maig 1889	
Mongòlia	12 març 1998	E F
Namíbia	21 març 1990	
Nicaragua	23 agost 2000	
Níger	2 maig 1962	
Nigèria	14 setembre 1993	
Noruega	13 abril 1896	D G
Nova Zelanda	24 abril 1928	
Oman	14 juliol 1999	E
Països Baixos	1 novembre 1912	D K L
Pakistan	5 juliol 1948	B
Panamà	8 juny 1996	
Paraguai	2 gener 1992	
Perú	20 agost 1988	
Polònia	28 gener 1920	D
Portugal	29 març 1911	J K
Qatar	5 juliol 2000	
Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord	5 desembre 1887	G K L
República Centrafricana	3 setembre 1977	
República Democràtica del Congo	8 octubre 1963	
República Dominicana	24 desembre 1997	
República Popular Democràtica de Corea	21 agost 1996	
República Txeca	1 gener 1993	
Romania	1 gener 1927	
Rússia	13 març 1995	
Rwanda	1 març 1984	
Saint Kitts i Nevis	9 abril 1995	
Saint Lucia	24 agost 1993	E
Saint Vincent i les Grenadines	29 agost 1995	
Santa Seu	12 setembre 1935	
Senegal	25 agost 1962	
Sèrbia i Montenegro	17 juny 1930	C
Singapur	21 desembre 1998	F
Sri Lanka	20 juliol 1959	B
Sud-àfrica	3 d'octubre 1928	A E
Sudan	28 desembre 2000	
Suècia	1 agost 1904	D
Suïssa	5 desembre 1887	
Surinam	23 febrer 1977	
Swazilàndia	14 desembre 1998	
Tadjikistan	9 març 2000	
Tailàndia	17 juliol 1931	D E F
Tanzània, República Unida de	25 juliol 1994	E
Togo	30 abril 1975	
Tonga	14 juny 2001	
Trinitat i Tobago	16 agost 1988	
Tunísia	5 desembre 1887	E
Turquia	1 gener 1952	
Txad	25 novembre 1971	A
Ucraïna	25 octubre 1995	
Uruguai	10 juliol 1967	

Veneçuela	30 desembre 1982	E
Xile	5 juny 1970	
Xina	15 octubre 1992	L
Xipre	24 febrer 1964	C
Zàmbia	2 gener 1992	
Zimbabwe	18 abril 1980	B

Reserva de tipus A: Reserva o declaració emesa de conformitat amb l'article 28 (1) del Conveni. L'estat és part de l'Acta de Brussel·les (articles 1 al 21).

Reserva de tipus B: Reserva o declaració emesa de conformitat amb l'article 28 (1) b) del Conveni. L'estat és part de l'Acta de Roma (articles 1 al 21).

Reserva de tipus C: Reserva o declaració emesa de conformitat amb l'article 30 (2) b) del Conveni.

Reserva de tipus D: Reserva o declaració emesa de conformitat amb l'article 28 (1) c) del Conveni.

Reserva de tipus E: Reserva o declaració emesa de conformitat amb l'article 33 (2) del Conveni.

Reserva de tipus F: Reserva o declaració emesa de conformitat amb l'article I de l'Annex al Conveni.

Reserva de tipus G: Reserva o declaració emesa de conformitat amb l'article VI (1) ii) de l'Annex al Conveni.

Reserva de tipus H: Reserva o declaració emesa de conformitat amb l'article 14bis (3) del Conveni.

Reserva de tipus I: Reserva o declaració feta de conformitat amb l'article 15 (4) b) del Conveni.

Reserva de tipus J: Reserva o declaració feta de conformitat amb l'article 14bis (2) c) del Conveni.

Reserva de tipus K: Reserva o declaració feta de conformitat amb l'article 31 (1) del Conveni.

Reserva de tipus L: Altre tipus de reserva o declaració.
